

ת"ד 8303/03/16 - מדינת ישראל נגד פבל דדשב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

24 ינואר 2017

ת"ד 8303-03-16 מדינת ישראל נ' דדשב
בפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

הנאשם

נגד
פבל דדשב
ע"י ב"כ עו"ד שור

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

א. נגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו,

1. בתאריך 12/10/15 בשעה 07:45 לערך, נהג הנאשם רכב רנו מספר 8878972 בת"א ברחוב מח"ל ממזרח למערב והתקרב לצומת עם רחוב משה דיין.
2. רחוב מח"ל במקום הנ"ל בכיוון נסיעת הנאשם הינו כביש דו סיטרי כששני מסלוליו מופרדים ע"י קו הפרדה רצוף.
3. הנאשם נהג בקלות ראש, לא נתן תשומת לב לדרך, סטה שמאלה באופן פתאומי וללא איתות והחל לבצע במקום פניית פרסה על קו לבן רצוף, חסם את דרכו של האופנוע ושני כלי הרכב התנגשו.

ב. הוראות החיקוק:

נהיגה בקלות ראש- עבירה לפי סעיף 38.(3) + 62.(2) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961.

הנאשם כפר בעבירות המיוחסות ונשמעו הראיות.

מטעם התביעה העיד רוכב האופנוע שון ליזדי וכן עד נוסף, אליהו סאמט כהן, שהוא שכן של הרוכב.

על פי עדות הרוכב מר שון ליזדי הוא רכב - ישר לפני - ובהגיעו לקו הפרדה שברחוב מח"ל ובפתח הצומת עם רחוב משה דיין, הנהג - הוא הנאשם שהיה בימינו בדרך ביצע באופן פתאומי פניית פרסה "על קו הפרדה", ללא איתות, חסם את קו נסיעתו ואשר על כן התרחשה התאונה נשוא הדיון כאן.

בעדותו במשטרה (2/נ) הוסיף העד כי הוא נסע "צמוד לשמאל" בנתיב נסיעתו - ולא במרכז הנתיב, כמו כן אישר בהודעתו שם כי נמצאו מכוניות נוספות בנתיב נסיעתו.

עד התביעה אליהו סאמט נסע באותו נתיב נסיעה בו נסע הרוכב. לפי עדותו הוא הבחין כי הרוכב נסע במקביל, משמאלו בדרך, בכיוון נסיעתו וחלף על פניו ועל פני מכוניות נוספות שהיו באותו נתיב. משמעות הדברים, הרוכב התקדם על פני הטור בנסיעה משמאל למכוניות שנמצאו בנתיב.

הוא ראה כי מכונית הנאשם "ניסתה" לעשות פרסה שמאלה בלי לאותת ורוכב האופנוע "עף באוויר".

מנגד, העיד הנאשם כאשר עדותו נתמכת בתצלום 1/נ, צילום מקום התאונה, אשר לפיו נראה כי ישנו אי תנועה המשורטט במקום (תמרור 815) באופן שמחייב את כל הנוהג בנתיב, להטות באופן חד - ימינה.

ללמדך, אם אקבל את גרסת הרוכב ועד התביעה אליהו סאמט, ולפיה הרוכב נסע בקטנוע במקביל, ומשמאל לכלי הרכב שנסעו במרכז הנתיב, או - אז אף הוא היה חייב לפנות באופן חד - ימינה - ולכיוון נסיעת רכב הנאשם.

זאת לדעת, כי לא מצאתי כל סיבה הגיונית לביצוע פניית פרסה שמאלה במקום עליו הצביעו עדי התביעה - פנייה שלא מביאה לשום קיצור דרך הפועל לטובת הנאשם.

בנוסף, ראיתי לפני את עדות בוחן המשטרה, נחמיאס יהודה, שהעיד כך:

"על סמך הנזק שראיתי אני לא יודע לקבוע בוודאות מי סטה. יכול להיות גם מצב כמו שהסנגור מתאר. אני לא יודע לקבוע בוודאות לגבי הנזק ממה הוא נגרם." (עמ' 11 שורות 9-11 לפרטוקול)

מכל העולה עד כאן, הסתום עולה על הגלוי במקרה זה, הראיה שהחוקר העיד את הרוכב "תחת אזהרה" ולפיה הוא זה

אשר סטה לרכב הנאשם. לטעמי, לפי המבנה במקום, האפשרות כי הרוכב סטה ימינה לכיוון רכב הנאשם, היא אפשרות ממשית לנוכח הסימון על פני הדרך, ולא ניתן להתעלם שהאינטרס של הרוכב זהה לזה של הנאשם לטעון כי האחר סטה לכיוון נסיעתו.

סוף דבר, לטעמי לא הוכח מעל לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את פניית הפרסה המיוחסת לו אשר על כן, אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, כ"ו טבת תשע"ז, 24 ינואר 2017, במעמד הצדדים